

Nr 716

Av herr Åkerlund m. fl., om undantagande från beskattning som naturaförmån av fritt bränsle från egen fastighet.

(Lika lydande med motion nr 824 i Andra kammaren)

Bland de naturaförmåner som skall upptagas till beskattning vid den allmänna inkomsttaxeringen ingår »förmånen av fritt bränsle», s. k. husbehovsbränsle, dvs. ved från den egna jordbruksfastigheten till uppvärmning av bostad. Genom prisutvecklingen på skogsprodukternas område har det numera blivit en allmänt omfattad mening, att det i regel knappast längre lönar sig att uttaga ved ur skogen ens i samband med avverkning av gagnvirke. Än mindre anses det löna sig att enbart »hugga ved». Föreställningen att det för närvarande skulle finnas en obestridd s. k. »förmån av fritt bränsle» kan därför med ganska gott fog betecknas som orealistisk eller i varje fall på goda grunder ifrågasättas. Det skall naturligtvis inte uteslutas, att det för vissa skattskyldiga fortfarande kan vara en förmån med bränsle från egen skog, men hur många dessa är kan inte sägas. Att ved ändå i viss utsträckning kommer till användning för bostadsuppvärmning torde främst kunna tillskrivas två omständigheter. Bostadshusens uppvärmningsanordningar är sedan gammalt gjorda för vedbränsle, och skogsvården kräver undanskaffande av klenvirket ur skogen. Om det är riktigt, att s. k. husbehovsbränsle alls inte är en förmån eller endast en tämligen betydelselös sådan i de flesta fall, bör det principiellt inte tagas upp till beskattning. Å andra sidan kan invändas, att även illa lönat eller underbetalt arbete får sin ersättning beskattad så snart ersättning förekommer. Det måste tydligen i ett gränsfall som detta bli fråga om en skälighetsavvägning även på det principiella planet. Vi hemställer, att riksdagen, som senast år 1967 behandlat denna fråga, ånyo måtte pröva om inte här ifrågavarande husbehovsbränsle kunde undantagas från beskattning i vart fall för mindre jordbruksfastigheter efter skälig indelningsgrund. Som sådan vill vi som exempel peka på av ägaren själv avverkad ved till en kvantitet svarande mot behovet i en ordinär familjebostad på landet, dvs. ca trettio å fyrtio kubikmeter.

Om riksdagen av principiella skäl icke anser sig kunna villfara detta önskemål, hemställer vi, att riksdagen måtte uttala att »förmånen av fritt bränsle» måtte nedsättas till sitt värde.

Nu gällande normer (Stockholms län) för husbehovsbränsle visar nedan-

stående tabell. Den marginalinkomstskatt som därvid till följd av bestämmelserna måste erläggas av en inkomsttagare med så låg verklig familjeinkomst som 12 000 kronor upp till 20 000 kronor för att få bränna egen avverkad ved i sin bostad framgår ävenledes.

Bostad	Värdenorm för husbehovsbränsle	Marginalskatt för familj med 12 000—20 000 kr. verklig inkomst 34 %
1 rum och kök	290:—	98: 60
2 » » »	380:—	129: 20
3 » » »	470:—	159: 80
4 » » »	560:—	190: 40
5 » » » »	650:—	221:—

Med hänsyn till den ungefärliga bränsleförbrukningen i en mindre bostad av här åsyftat slag låter sig ett vedpris av inte fullt 25 kronor per m³ framräknas. Detta bör jämföras med f. n. ett pris av ca 17 kronor för 100 liter olja inpumpad i en villatank i stockholmsområdets zon och 11 à 12 kronor för 100 liter tung olja för en hyresfastighet, där värmevärdet av 100 liter olja ungefär motsvarar värmevärdet i en kubikmeter ved. Vid denna jämförelse framstår enligt vår mening värdenormen för ved som alltför hög och den därav föranledda skattebördan för en familj med så ringa verklig inkomst som mycket betungande.

Sedan riksdagen för två år sedan behandlade denna fråga har ytterligare ett skäl tillkommit. Naturvärden har blivit allt angelägnare. För att i natur- och skogsvårdande syfte kunna hålla efter slyskogen, taga vara på vindfäl- len och verkställa uppröjning efter avverkningar är det ytterst önskvärt att den möjliga brännveden tillvaratages. Det torde numera knappast finnas någon annan mera omfattande förbrukning av ved än den jordbruksfastig- heterna svarar för, och den bör helst inte reduceras.

Åberopande det anförda hemställas,

att riksdagen måtte från beskattning av s. k. förmån av fritt bränsle undantaga sådan innehavare av jordbruksfastighet, som själv avverkar sin ved, samt

att, därest yrkandet ovan icke bifalles, riksdagen måtte uttala, att nu gällande normvärde för s. k. hushållsbränsle skall nedsättas till hälften.

Stockholm den 28 januari 1969

Henrik Åkerlund (m)

Karl Pettersson (m)

Gunvor Stenberg (m)

Mary Hultell (m)

Ingrid Diesen (m)

Holge Ottosson (m)

Arne Svenungsson (m)

Bertil Strandberg (m)

Ingvar Andersson (m)

Paul Brundin (m)